

Ach ty ženy...

stříknul na mě
mrdku*
zmrdku

* autentický materiál
- schlo to cca 6hodin

Autor koláže: Pan B

Nájezd

**Upozornění:
Žena - dobrá slova,
ale špatný pán.**

24.5. Jana, Vanesa

Přejeme vše nejlepší!
Pilně chlastá Jana
a to už od rána,
řadí s ní i Vanesa,
třesou se i nebesa.

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnout nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **Ld@ & HovAdoO: Přízraky Nonetské** (A5, 128 str.) cena 100 Kč
- **Fikus: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
- **THOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
- **Jiří „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
- **HLDP: 10+1 Mikulášský koncert a vše mezi tím** (A5, 115 str., barevně) cena: 150 Kč

K dostání: u Krtka v Barré nebo
na stránkách: najezd.wz.cz,
či e-mailem: najezd@gmail.com.

Kalindář

- 25.5. se konají **Prosecké máje 2017**. Vystoupí: BBP PODZEMNÍ ORCHESTR, KARABEKIAN, SKLAD BY WALDA, STROM STÍNU, PŮVODNÍ BUREŠ. Kde: U Prosecké školy (P-9 Prosek), kdy: 16:30–22:00, vstup: zdarma.
- 26.5. se koná **Pohodový psychedelický večer**. Vystoupí: DVAHADI, HUNÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA, HADEM PRO MÉHO MUNGA. Kde: Pohoda Music Club (Resslova 17, Plzeň), kdy: 20:00, vstup: dobrovolný.
- 30.5. se koná **Poslední dýmka míru na Nádraží**. Vystoupí: TŘI ČUTORY, LOS PERROS DEL FRÝBA. Kde: Dejvická Nádražka (Václavkova 1, P6), start: 19h, vstup: dobrovolný.
- 2.6. se koná akce **Geminorum**. Zahrají: 4 LIŠKY, SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ROPY, SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE. Kde: Na Slamníku (Wolkerova 12, P-6), start: 18:15 – až do rána, vstup: do klobouku.
- 6.6. se koná **Svovoročí** (výročí 9 let od založení Wolkrovky), vystoupí: DUO FN, ASSTMA, DEGTUKAS, SVATÁ KRÁVA. Kde: Na Slamníku (Wolkerova 12, P-6), start: 18:00, vstup: dobrovolný, maximálně 100,-

VYTISKNI SI NÁJEZD A PAK HO NĚKOMU DEJ.

**A co na to Bar-ré?
Že se nám tu krad-dé.**

5.5. se opět ztratil jeden obraz. Taktika byla jednoduchá, rám zabalit a schovat u fotbálku za skříň. Takže díky profláklému místu se rám našel, ale s obrazem to bylo horší, ten byl roztrhaný a narvaný do koše. Autor Andrej, vysloužilý z rusko-afghánské války jej namaloval v roce 1998, když odjížděl zpátky do Běloruska. A komu konkrétně vadil motiv motorkáře „Harley je Harley, ale šnupeček, to je jízda?“
To, že si zpříjemníme hospodu něčím vlastním jen zvyšuje hospodě prestiž, ale k čemu to je, když nám tady nějaká náplava hospodu ničí? Kdo si bere sám pro sebe svět jako rukojmí je jen a jen debil!

Společně proti
NARCISMU!

Nájezd

A kde je ta ženská rovnoprávnost?

Reakce na článek Sbor deprivovaných samoživitelů (blisty.cz/art/86647.html)

Nikde se nelže tolik, jako na počátku vztahu muže a ženy. (JH)

Zřejmě s obdržením prvního občanského průkazu nově nabitá svéprávnost neznamena dospělost. Naopak dospělost je stav, kdy člověk je jistý sám sebou a příležitostně je na to hrdý a to jak v dobrém i zlém. Protože dospělý člověk nikoho, krom sebe nemá a když na to přijde, je to vždy on sám, kdo mu pomůže. Proto vztah sama k sobě je to jediné, co přetrvává všechny mezilidské vztahy. Nevěříte? Životní drama odehrávající se na vlastní smrtelné posteli nikdo jiný za vás neodžije – ani milující rodina.

NAHOTA PRINCŮ NA BÍLÉM KONI

Očekávání, že řešení přijde odněkud shůry nebo odjinud, je tady ve společnosti možná běžné až hmatalelné – živé mýty o hrdinech. Očekávání, že takového hrdinu člověk nalezne, je přání, které spadá do říše fantazie a pohádek. Naopak takové očekávání vede k pasivitě a jakékoliv projevy sebereflexe jsou umlčeny pohádkovou nadějí do budoucna. Nic takového nepřijde! Je potřeba se o vztah starat také i na vnitřní úrovni, jestli je druhý člověk vztahu opravdu člověk nebo jen hračka na hraní. Děti se to teprve učí a dospěli to umí.

Tragický úkaz je v tom, že žena potřebuje muže, aby se cítila ženou – tedy aby se rozvinula její ženskost. Je tedy otázka, kým taková žena byla doposud? To je dobré vědět, protože takovou bude i po tom, co prince potká. Zajímavostí je, že takové ženy se stávají klíšťaty, protože není-li princ na blízku, pak není ani jistota, zdali se ženou zase někdy zpátky stanou. Je to výsměch tomu, co si někdy dokážou ženy o sobě myslet.

Ale k čemu ale žena potřebuje hrdinu, když před skutečnou láskou sračky uteče pryč? Ví vůbec o tom, že po bouři přichází zase klid? Kdepak, to už je jí bližší při sezdání, že má kde spát, že má co jíst, že přes hubu za svá drzá slova nedostane, tak raději bude bojovat s mužem o moc ve vztahu. Ve jménu lásky chce udělat z prince otroka. A co dělá otrok – poslouchá, na kreativitu mu nezbyvá čas, protože si ho nárokuje žena. Slovo láska se naopak používá jako magické zaklínadlo,

kteří odvádí pozornost od svých bídných životů a falzifikuje realitu snovým obrazem ráje na zemi. Proto není radno věřit komukoliv, kdo mluví o lásce, protože tím svádí pozornost jinam. Copak když se žena ptá muže, zdali ji miluje, neptá se náhodou na to, že mu v oblasti citů nedůvěřuje. Naopak když žena ujišťuje muže vyznáním, že jej miluje, nedává tím najevo, že si sama sebou není jistá, jestli to má s tím člověkem ještě cenu?

OPRAVDU MLADÍ MUŽI HRAJÍ HRY A SLEDUJÍ PORNO?

Někdo má PC na hry, ale taky si buduje přehled v hardwaru a možnostech operačního systému. Je to něco jako tuning auta, ale za PC se neplatí povinné ručení – jen autorské poplatky. To, že počítač konzumuje hodiny a hodiny času tráveného v sedacích polohách je holt vykoupeno schopností sedět v kanceláři a soustředit se. Důvod? Nadprůměrný plat IT pracovníků. (Pokud by zametání ulic vynášelo víc, pak budou doma zametat.) A proč si žena stěžuje, že muž tráví více času s PC než s ní? No třeba kvůli tomu, že PC nemá mindráky. Nesnaží se jej obviňovat z akutního výkyvu hormonů – nesnaží se jej obtěžovat se subjektivními problémy, které nikdo nesrovná než sama stěžovatelka. A jestli je porno pro muže tak atraktivní, tak není to náhodou ostuda ženy, která v nejsmyslnější romantice leží v posteli jako prkno? No to bych ženám křivdil – ještě tak na knička. Ideálně ještě zhasnout, aby nebyly vidět následky konzumovaných tabulek čokolády. V čem je žena smyslnější, než počítačová hra? Ano, ve všem! Tak proč si muž vybere PC hru? Zřejmě to ta hra nositelce vášně a života nandala na plné čáře. A co tedy, jak umí žena použít své ženskosti, aby se ukázala muži přitažlivější? Předpokládám, že hysterickou scénou, že to tak nejde dál, kafráním nad tím, že si takhle vztah nepředstavovala a okamžitě si žádá veškerou pozornost, aby, když se necítí dobře ona, tak aby se necítil dobře nikdo. Kdo za to samozřejmě může? Samozřejmě muž. Dobral se někdo v těchto situacích k nějakému řešení? Já tvrdím že ne, maximálně ke kompromisu (tj. k dočasnému klidu zbraní). No a co vy, ženy? Víte o tom, že ten váš mobilní telefon má mikroprocesor? Monitor, paměť, operační systém a instalovatelné programy určené jen pro zábavu? Tak tedy. Opravdu věnujete muži více vřelých slov, než napíšete na Facebooku?

Neupravujete taky svůj mezilidský kontakt možnostmi svého chytrého mobilu? Přitom je to vše nástroj, něco jako tužka na psaní.

EMOČNÍ ČITELNOST

Žena je geneticky postavená na vnímání emocí, a navíc mívá opakující se hormonální epizody, kdy její emoční senzibila kolísá v maximálních hodnotách. Tím se muž stává špalkem v konjunkci smrku a borovice, protože jeho organismus takovou dysfunkcí netrpí. Nicméně, ví žena, že její emoce jsou jen poměrnou částí popisu reality? Opět je tu téma, které se musí naučit každé dítě, že není středem universa. Že druhý názor je stejně správný, jako ten vlastní. Očekávání ženy, že každý cítí to, co ona sama, je pouze a jen manifest sobectví. Kde jsou ty hranice malichernosti a vlastní zodpovědnosti? Najednou dáma začne nenávidět muže za to, že jsou muži. A jak pak taková dáma se cítí naplněná ve vztahu, když muže svojí demencí vykastruje?

Tragedie celé této otázky tkví v tom, že žena opravdu umí číst emoce, ale jenom u druhých lidí – co se týče emoční čitelnosti jí samotné, zde žena vykazuje velké rezervy a až trestuhodné názorové vakuum, které je, jak nejspíš dodá, způsobené výchovou rodiči nebo kýmkoliv nebo čímkoliv jiným. Žel je to jen pustý efekt toho, že si má každý nejprve zamést před vlastním prahem.

CO SE TÝČE SEXU, TAK...

Velmi směšný úkaz je v tom, že žena svoji sexualitu vztahuje ke kvalitě vztahu. Tím, že při tomto tělesném aktu se většinou zdrží věcných poznámek a praktických osouzení, kdo vlastně měl dneska vynášet koš, je tato oblast poslední, kterou si žena svou kognitivní intervencí zasviní. A kdo už slyšel to zhrzené rčení, že „jsme spolu jenom kvůli sexu“? A já se ptám, kdo pozoroval ženu, který byl ten sex po tomto obvinění upřen? Nestalo se náhodou to, že žena začala pochybovat o své úloze ve vztahu, jestli je vůbec dost dobrá – pardon, jestli to s tím partnerem má ještě cenu? Toto je efekt mentální nahoty žen, že posuzují vztah opravdu jen na prosté úrovni sexu – o nic víc než muži.

TIKAJÍCÍ BIOLOGICKÉ HODINY

Směšnost nad směšnost. Slyšel již někdo ženu mluvit o tom, že ji „tikají biologické hodiny?“ Nebo třeba že ji „ujíždí vlak“? Taková žena dává najevo, jak očekává

od muže / prince, že ji poskytne své semeno, svoji peněženku, svého koně, aby si paninka dokázala, že je sama před sebou jako člověk. Liší se tento přístup od klíšťat nebo vší? Pokud by však muž pojal podezření, je tu její nastavený klín, kdyby se náhodou jeho smýšlení ubíralo nekontrolovaným směrem. Snad jako revanš, že žena je taky takovým vychcaným spratkem, v jakém vidí svého prince. Každopádně musí být bráná takovou, jakou je – jinak by to nebyla ta „láska“. Je to tak, ženy se naučily kupčit s emocemi a tím intrikařit. Prasárna nejhrubšího zrna je, když taková žena své dítě porodí, učiní si z něj svoji modlu - důkaz sociální rehabilitace, protože dítě svým životem ji dává důkaz, že žije. Milenec nebo partner je ten poslední, na koho je brán ohled, tímto je vědomě vystřčen na poslední kole, a jeho potěšení je financovat tento rozmar ženy, která je pro stáří příliš mladá a pro mládí příliš stará.

Říká se, že každým velkým mužem stojí velká žena. Ukažte mi velkou ženu v produktivním věku? Díky naší společné ztrátě smyslu pro zodpovědnost a smyslu pro povinnost je tu generace nikoliv dospělých, ale názorově poškozených lidí, kteří jsou navzdory svému věku stále dětmi.

Žel taktika ženy – zapomínat na vše nepříjemné, případně dělat blbou, že si nemůže vzpomenout, není taktika, na kterém funguje tento svět. Jako třeba dluhy, sliby, závazky. Copak partneri nemají svoji historii? Copak musí vše začínat z gruntu nanovo? Je to pošetilsto. Tento svět funguje na názorové (nikoliv na emoční) čitelnosti a z toho pramenících závazků. Strkání hlavy do písku není řešení – leda, že by se žena zřekla své svobody a stala se hračkou jen pro okrasu v ruce svého pána.

Řekové měli své tři grácie – inspirující ženy, které svým dotekem dávaly nemrtvým věcem život. Taky je třeba říci, že s gráciemi byly ještě tři fúrie, které naopak odsávali krev svých obětí, až je utrápily k smrti. Cosi je na tom pravdy, protože ženy dokáží být nápadité, ale celkem bezuzdné a nekontrolovatelně se ze svých rozmarů stávají fúriemi a pak, když toto pomatení končí, tak se diví, že zůstaly na ocet. Takže kde je vina? Jen v mužích? Kdepak, každý svého štěstí strůjce, každý má život, jaký si zaslouží.

Krtek

Máte jiný názor? pošlete nám jej na najezd@gmail.com